מועד חתימת המסמך: 27.1.2026

בבית משפט השלום **ת"א** _____

<u>בתל-אביב יפו</u>

בעניין שבין:

התובעים:

1. **פאוור קאפל ד.מ. בע"מ, ח.פ 516392685**
   מרח' שד' הראשונים 23, ראשון לציון
   דוא"ל: blog@powercouple.co.il
2. **דין גליזר, ת"ז** [redacted]
   מרח' אהוד מנור 3, בת ים
   טל': 052-8777824
3. **מיקי קדוש, ת"ז** [redacted]
   מרח' אהוד מנור 3, בת ים
   טל': 052-8777824

(**"התובעים"**)

כולם ע"י ב"כ עוה"ד אסף בן חור (מ.ר 86941)
ז'בוטינסקי 9, בני ברק (מגדל הכשרת היישוב)
טל': 03-6024433, דוא"ל: office@ben-hur-law.com

- נגד -

הנתבעים:

1. חדשות מזרח התיכון – איי 24 בע"מ, ח.פ 517139259
מרח' נמל יפו 1, תל אביב יפו, 6800714

(**"נתבעת 1"**)

2. עידו שברצטוך, ת"ז [redacted]
מרח' זלוציסטי 6/2 תל אביב

(**"נתבע 2"**)

<u>סוג התביעה ונושאה</u>: לשון הרע.

<u>הסעדים המבוקשים</u>: צו עשה, פיצוי כספי.

<u>סכום התביעה</u>: 900,000 ₪ (לצרכי אגרה בלבד).

<u>סכום האגרה</u>: 22,500 ₪ (בהתאם לתקנה 6(א) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

<u>דבר קיומו של הליך נוסף</u>: לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובעים הם צד לו או היו צד לו.

<u>כתב תביעה</u>

<u>הזמנה לדין</u>

הואיל והתובעים הגישו כתב תביעה זה נגדך, את/ה מוזמן/ת להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו. לתשומת ליבך, אם לא תגיש/י כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. **תמצית הטענות**

א(1) **תיאור תמציתי של בעלי הדין**

1. תובעת 1, חברת "פאוור קאפל ד.מ בע"מ" ("**החברה**"), היא חברה יזמית העוסקת בליווי לקוחות בהשקעות נדל"ן, אותם היא מלווה בדרכם לצמיחה כלכלית. במהלך השנים החברה צברה לעצמה קהל לקוחות מרוצים ובנתה את המוניטין העסקי והמקצועי שלה.

2. תובע 2, מר דין אביחי גליזר ("**דין**"), הוא בעל מניות יחיד ויו"ר החברה המנהל את פעילותה העסקית השוטפת ואחראי על קשרי הלקוחות שלה.

3. תובעת 3, גב' מיקי קדוש ("**מיקי**") היא בעלת תפקיד ניהול מרכזי בהובלת החברה וביצירת יחסי אמון עם לקוחותיה.

4. נתבעת 1, חברת חדשות מזרח התיכון – איי 24 בע"מ ("**איי 24**"), היא רשת ערוצי חדשות המשדרת לכל העולם באנגלית, צרפתית וערבית לקהל צופים רחב המונה מאות אלפי צפיות בפלטפורמות שונות. איי 24 פרסמה באופן שקרי ובכוונת מכוון והפיצה דברי שקר ובלע על התובעים כפי שיבואר עוד בהמשך.

5. נתבע 2, מר עידו שברצטוך ("**נתבע 2**"), פעל במועדים הרלוונטיים לתובענה ככתב חדשות מטעם נתבעת 1, אשר סיקר, אישר והנחה את פרסום הכתבה הפוגענית מושא התובענה. הסעד המבוקש באופן תמציתי

6. התובעים עותרים לסעדים הבאים, כדלקמן:

6.1. לחייב את הנתבעים, יחד ולחוד, בתשלום פיצויים כספיים בסך של 900,000 ₪ (תשע מאות ואלף ₪) בגין לשון הרע, פגיעה בשם הטוב, נזקים ממוניים ונזקים שאינם ממוניים, אשר נגרמו ועודם נגרמים להם כתוצאה מהפרסומים המכפישים והשקריים.

6.2. צו מניעה קבוע ומיידי נגד הנתבעים, האוסר עליהם ו/או על מטעמם ו/או במקומם ו/או באמצעות אחרים, לעשות כל שימוש שהוא בפרסומים ובסרטונים הפוגעניים נשוא התביעה, לרבות הפצתם, שידורם, הצגתם או פרסומם בכל דרך ואמצעי.

6.3. צו המורה לנתבעים להסיר ו/או לפעול באופן אקטיבי להסרת כל הפרסומים והסרטונים הפוגעניים נשוא התביעה מכל מקום שהוא, לרבות מכל פלטפורמות הווידאו, אתרי האינטרנט, רשתות חברתיות וכל מקום אחר בו הם מפורסמים או משודרים.

6.4. פרסום התנצלות פומבית וברורה מצד הנתבעים כלפי התובעים, אשר תהא זהה באורכה ובהפצתה בדומה לכתבה המקורית, תשודר בערוצי איי 24 ובכל הפלטפורמות בהן פורסמה הכתבה הפוגענית, ותוותר זמינה לצפייה לפחות למשך שנתיים.

6.5. חיוב הנתבעים, יחד ולחוד, בהוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין של התובעים, בסכום שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

א(2) <u>תמצית העובדות הנחוצות לשם ביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה</u>

7. עילת התביעה נולדה ביום 24.05.25 ועניינה בפרסום תקשורתי כוזב, מכפיש ומתמשך, שהוצג לציבור כ"תחקיר עיתונאי" – אך בפועל מדובר בכתבה שלכל הפחות מביך לקרוא לה עבודה עיתונאית. מדבור באוסף אמירות גורפות, רמיזות פליליות וסיפור שנבנה מראש, ללא בדיקת העובדת וללא הצגת תגובת התובעים בפועל.

8. הנתבעים בחרו לייצר נרטיב טלוויזיוני על חשבון שמם הטוב של התובעים, תוך ייחוס שיטת פעולה של ניצול, מרמה והטעיה - והכול בשידור בתפוצה רחבה, ובאופן שממשיך להתגלגל ברשת מאז יום הפרסום ועד היום.

9. במסגרת כתבה זו, נאמרו דברי בלע, לשון הרע, הכפשות ושקרים חמורים כלפי התובעים, ללא כל אסמכתאות או סימוכין, ותוך הטלת אשמות שווא של מעשים פסולים, אי יושרה וניצול לקוחות.

10. התוצאה צפויה - פגיעה מיידית וקשה במוניטין העסקי, נטישת לקוחות, אובדן עסקאות, ופגיעה אישית חמורה בתובעים דין ומיקי שנצבעו בציבור כמי שעיסוקם לרמות את לקוחותיהם, לא פחות.

11. הפרסומים גרמו וממשיכים לגרום לתובעים נזקים שאינם ממוניים, לרבות עוגמת נפש, פגיעה בשמם הטוב האישי והמקצועי, פגיעה במוניטין, בהערכה החברתית ובמעמדם הציבורי, והשפלה בפני משפחותיהם, מכריהם ובני עסקם. הפרסומים הפוגעניים ממשיכים להיות משודרים ברבים עד למועד כתיבת שורות אלו. מכאן תובענה זו.

12. התובעים שומרים על זכותם לתבוע בנפרד, במועד שימצא לנכון, בגין הפרת זכויות יוצרים וקניין רוחני הנובעת משימוש בסרטוני שיווק של החברה ללא הרשאה.

13. התובעים שוקדים על הגשת תלונה בהתאם לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990, במקביל להליך זה.

א(3) <u>העובדות המקנות סמכות לבית המשפט</u>

14. הסמכות העניינית נתונה לבית משפט זה, שכן מדובר בתביעה אזרחית בגין עוולת לשון הרע ופגיעה בשם הטוב, כמשמעותן בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ("**חוק איסור לשון הרע**"), והפיצויים הנתבעים עומדים על סך 900,000 ₪. הסמכות המקומית נתונה לבית משפט זה, לנוכח מקום מושבם ועסקם של התובעים הוא בתחום שיפוטו

ב. **<u>פירוט הטענות</u>**

15. ביום 24.05.25 שודרה בחדשות "איי 24" כתבה בהנחיית נתבע 2, אשר עסקה בפעילות החברה, וכללה בין היתר את מה שהוצג כ"תחקיר" לכאורה. מדובר במי שקיבל מאת עורך הדין של המרואיינים כלקוחות בכתבה בלעדיות לסיקור בתמורה לכתבה נוחה וחד צדדית, משל היה כתב חצרו של עורך הדין ולא של גוף תקשורת רציני ומקצועי.

16. האמירות הפוגעניות שנאמרו בשידור חי וכלולות בכתבה כללו, בין היתר, את הדברים הבאים:

16.1. "הערב נחשוף כיצד פיצחו דין ומיק את מה שנראה כשיטת פעולה להגדלת הונם האישי בעיקר על חשבון לקוחותיהם".

16.2. "...הבנו שלא מדובר במקרים ספורים של ביש מזל".

16.3. "הבטחות סותרות הן הפרה של מחויבותם הבסיסית ללקוחותיהם".

16.4. "האם דין ומיק ניצלו את תמימותם של חבר'ה צעירים...".

16.5. "כעת יאלצו לחיות בחוסר ביטחון כלכלי בשנים הקרובות".

העתק הכתבה מצורף ומסומן **<u>נספח 1</u>**.

17. במהלך התשדיר, שודרו סרטוני שיווק של החברה ללא ידיעתם ו/או אישורם המפורש של התובעים, כאשר הנתבעים עשו בהם שימוש לרעה על מנת להציג את החברה ללעג וגנאי בפני קהל רחב.

18. הפרסומים הפוגעניים הללו משודרים ברציפות ממועד הפרסום המקורי ביום 24.05.25 ועד למועד הגשת תובענה זו (25.1.2026), בלפחות עשר פלטפורמות שונות, ביניהן ערוצי שידור, אתרי אינטרנט, רשתות חברתיות ופלטפורמות וידאו, וזוכים למאות אלפי צפיות מצטברות.

19. התובעים קיבלו זכות תגובה "תיאורטית" בלבד, אשר הוגשה מצולמת, אך נערכה וקוצרה על ידי הנתבעים ולא הוצגה בפועל בכל התשדירים ובכתבות שפורסמו, למרות שהיה בידי הנתבעים לעשות כן ולמצער להקטין את הפגיעה.

20. הפרסומים גרמו ללקוחות רבים של החברה לפנות בבקשה להפסיק את הליכי הליווי עמם, וזאת כתוצאה ישירה ומיידית מפרסום הכתבה המכפישה. עשרות לקוחות פוטנציאליים הביעו באופן מפורש, במענה לפניות של החברה, כי הכתבה עמדה בבסיס החלטתם שלא להתקשר עמה ושלא לשכור את שירותיה.

21. הכתבה משפילה את החברה בפני הציבור הרחב הישראלי והבינלאומי, שמה את התובעים מטרה לשנאה, בוז, ללעג ולהשפלה, ופוגעת פגיעה קשה ובלתי הפיכה בהזדמנויות עסקיות עתידיות, מונעת עסקאות פוטנציאליות ומביאה לעזיבת לקוחות של החברה.

22. האשמות הופנו גם כלפי דין ומיקי, באופן אישי ומפורש, תוך הצגתם כמי שאינם פועלים ביושרה ותום לב כלפי לקוחותיהם, מעלים מידע ומטעים לקוחות.

23. הפרסומים גרמו וממשיכים לגרום לתובעים נזקים ממוניים משמעותיים ביותר, לרבות אובדן הכנסות, אובדן לקוחות, פגיעה בערך המוניטין המסחרי של החברה וירידה חדה בערכה העסקי.

ב(1) <u>לשון הרע והפרת חובת תום הלב בפרסום תקשורתי</u>

24. התובעים יטענו כי הנתבעים פרסמו לשון הרע עליהם בכתבה אשר כללה אמירות פוגעניות, שקריות ומכפישות. הפרסומים כללו אמירות מפורשות. אמירות אלו מהוות לשון הרע כמשמעותה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, שכן הן עלולות להשפיל את התובעים בעיני הבריות, לבזותם בשל מעשים והתנהגות המיוחסים להם, ולפגוע בהם במשלח ידם, בעסקם, במשרתם ובמקצועם. אומנם אין צורך להוכיח פגיעה בפועל, אלא די בכך שהפרסום עלול להביא למצבים המנויים בסעיף החוק, והאמירות הנ"ל עולות לכדי לשון הרע על פי הסטנדרט האובייקטיבי של האדם הסביר – ואולם, הפגיעה בפועל הייתה חמורה לאין שיעור.

25. התובעים יטענו כי הפרסומים מייחסים להם, באופן שקרי ובלתי מבוסס, שיטת פעולה חוזרת ונשנית של ניצול לקוחות, הונאה, הפרת מחויבויות בסיסיות, ניצול תמימותם של צעירים, וגרימת חוסר ביטחון כלכלי ללקוחותיהם. אמירות כאלו הן בעלות אופי של ייחוס מעשים פליליים או התנהגות בלתי מוסרית ובלתי חוקית, כמו הונאה ורמאות, ולכן הן פוגעות באופן קיצוני ובלתי הפיך במוניטין, בשמם הטוב ובמשלח ידם של התובעים. הפרסומים אינם מהווים ביקורת עניינית או דעה לגיטימית, אלא מצג שווא עובדתי, מכפיש ושקרי, המוצג כאמת מוכחת בפני קהל רחב.

26. התובעים יטענו כי הנתבעים לא עמדו בסטנדרט של "עיתונות אחראית וזהירה", כפי שנדרש על פי הפסיקה והחוק והפרו חובה חקוקה להצגת תגובת התובעים. הנתבעים לא נקטו אמצעים סבירים לאימות העובדות טרם הפרסום, לא הסתמכו על מקורות מהימנים ורציניים, ופרסמו את הכתבה ללא אסמכתאות או סימוכין כלשהם. הפרסומים נעשו בחוסר תום לב מובהק, תוך כוונה לפגוע ולהכפיש את התובעים. הנתבעים לא נתנו לתובעים הזדמנות סבירה והוגנת להגיב לפרסום בפועל, למרות שהתובעים הגישו זכות תגובה מוקלטת היא לא הוצגה במלואה בתשדירים ובכתבות, ובכך נמנע מהתובעים זכותם הבסיסית להציג את עמדתם בפני הציבור באותה מידה של חשיפה כמו הפרסומים המכפישים.

27. התובעים יטענו כי הפרסומים הפוגעניים ממשיכים להיות משודרים, נכון למועד הגשת כתב תביעה זה, בלפחות עשר פלטפורמות שונות, וזוכים למאות אלפי צפיות מצטברות. תפוצה רחבה ומתמשכת זו מחמירה באופן משמעותי את הפגיעה, ומהווה הוכחה נוספת לכוונת הנתבעים להמשיך ולפגוע בתובעים לאורך זמן.

28. התובעים יטענו כי הנתבעים שדרו במהלך התשדיר סרטוני שיווק של החברה ללא ידיעתם ו/או אישורם המפורש של התובעים, וזאת על מנת להציג את החברה ללעג וגנאי בפני הצופים. שימוש בלתי מורשה זה בחומרי שיווק מוגני זכויות יוצרים מהווה פגיעה נוספת בתובעים, ומחזק את הטענה

לחוסר תום הלב ולכוונה המכוונת לפגוע. הנתבעים ניצלו את החומרים השיווקיים, שנועדו לשקף את התובעים באור חיובי, והפכו אותם לכלי להשפלתם וללעג להם, תוך יצירת אפקט עוצמתי ומזיק של פער בין המצג המוצג בסרטוני השיווק לבין המצג השקרי שהנתבעים יצרו בכתבה.

ב(2) <u>פגיעה במוניטין העסקי והאישי וגרימת נזקים כלכליים ממשיים</u>

29. התובעים יטענו כי הפרסומים פגעו באופן חמור ובלתי הפיך במוניטין העסקי של החברה, אשר עד למועד פרסום הכתבה נהנתה משם טוב מבוסס, יחסי אמון עם לקוחותיה, ומעמד מכובד בתחום ליווי השקעות הנדל"ן. לקוחות רבים של החברה פנו בבקשה להפסיק את הליכי הליווי עמם כתוצאה ישירה מפרסום הכתבה, וזאת מתוך אובדן אמון מוחלט שנגרם להם כתוצאה מהאשמות השווא שיוחסו לתובעים. עזיבת לקוחות קיימים גורמת להחברה להפסד הכנסות משמעותי, פגיעה ביכולת להשלים עסקאות שהיו בעיצומן, ופגיעה ברציפות העסקית ובתזרים המזומנים.

העתק מקצת דוגמאות לפניות אל החברה מצורף ומסומן **<u>נספח 2.</u>**

30. התובעים יטענו כי עשרות לקוחות פוטנציאליים, אשר שקלו להתקשר עם החברה ולקבל את שירותיה, הביעו באופן מפורש כי הכתבה עמדה בבסיס החלטתם שלא להתקשר עם החברה ומספר הלקוחות שלא התקשרו עם החברה ככל הנראה עומד על מאות. אובדן לקוחות פוטנציאליים זה גורם להחברה לנזק כלכלי עצום, המתבטא באובדן הזדמנויות עסקיות, בהפסד הכנסות עתידיות, ובפגיעה בצמיחה העסקית של החברה. התובעים יטענו כי הנזק הכלכלי הממשי כולל את הכנסות העמלות שהיו צפויות מליווי לקוחות אלו, את הכנסות העסקאות העתידיות, ואת הפגיעה בערך המוניטין המסחרי של החברה, המהווה נכס בעל ערך כלכלי משמעותי.

31. התובעים יטענו כי הכתבה משפילה את החברה בפני הציבור הרחב הישראלי והבינלאומי, שמה את התובעים מטרה לשנאה, בוז, ללעג ולהשפלה, ופוגעת באופן קשה ובלתי הפיך בהזדמנויות עסקיות עתידיות. פגיעה זו מונעת עסקאות פוטנציאליות, מקשה על יכולת התובעים לגייס שותפים עסקיים, משקיעים ולקוחות חדשים, ופוגעת ביכולת החברה להתרחב לשווקים נוספים. מוניטין עסקי הוא נכס בלתי מוחשי אך קריטי להצלחת חברה, ופגיעה במוניטין היא פגיעה ברכושה של החברה וביכולתה להתקיים כעסק רווחי.

32. התובעים יטענו כי האשמות הופנו גם כלפי דין ומיקי, באופן אישי ומפורש, תוך הצגתם כמי שאינם פועלים ביושרה ותום לב כלפי לקוחותיהם, מעלימים מידע, מטעים לקוחות ומנצלים את תמימותם של לקוחות צעירים. פגיעה אישית זו פוגעת בשמם הטוב האישי, במוניטין המקצועי, במעמדם בקהילה, ובהערכה החברתית ממנה הם נהנו. פגיעה אישית זו גורמת לתובעים לעוגמת נפש קשה, השפלה, וסבל ממושך, וכן פוגעת ביכולתם לפעול בעתיד כיזמים, מנהלים או יועצים בתחום הנדל"ן.

33. התובעים יטענו כי הנזקים שנגרמו להם הם ממוניים ושאינם ממוניים גם יחד, אשר עודם מתגבשים ומתפתחים, והם כוללים אובדן הכנסות ישיר ועקיף, אובדן לקוחות קיימים ופוטנציאליים, פגיעה בערך המוניטין, פגיעה בהזדמנויות עסקיות עתידיות, עוגמת נפש, השפלה, פגיעה בשמם הטוב האישי

והמקצועי, פגיעה במעמדם בקהילה ובהערכה החברתית, וכן נזקים נוספים שיתגלו בעתיד ככל שהפגיעה תמשיך להתגבש.

ב(3) <u>הפרת זכויות ושימוש בלתי מורשה בחומרי שיווק מוגנים</u>

34. התובעים יטענו כי הנתבעים עשו שימוש בלתי מורשה, מכוון ופסול בסרטוני שיווק של החברה, אשר מוגנים בזכויות יוצרים ובזכויות קניין רוחני, וזאת ללא ידיעתם ו/או אישורם המפורש של התובעים. השימוש בסרטוני השיווק נעשה על מנת להציג את החברה ללעג וגנאי בפני קהל הצופים, להשפילה ולהכפישה, ולא לצורך כל מטרה ביקורתית לגיטימית או לצורך כיסוי חדשותי הוגן ומאוזן. הנתבעים ניצלו את החומרים השיווקיים של התובעים, שנועדו לשקף את התובעים באור חיובי, והפכו אותם לכלי להשפלתם, ללעג להם ולפגיעה במוניטין שלהם.

35. התובעים יטענו כי השימוש בסרטוני השיווק מהווה הפרת זכויות יוצרים והפרת זכויות קניין רוחני, וכן מהווה פגיעה בזכות היוצרים המוסרית של התובעים על היצירות שלהם. הנתבעים לא קיבלו רשות או הסכמה לעשות שימוש בחומרים אלו, ולא נתקיימו התנאים המתירים שימוש הוגן בחומרים מוגנים לצרכי ביקורת או כיסוי חדשותי. השימוש היה נרחב, מכוון ופסול, ונועד רק להזיק לתובעים. התובעים שומרים על זכותם לתבוע בנפרד ובמועד שימצא לנכון בגין הפרת זכויות יוצרים וקניין רוחני זו, אולם הם מבקשים לציין כבר בשלב זה את הפגיעה הנוספת שנגרמה להם כתוצאה מהשימוש הבלתי מורשה בחומרים אלו.

36. התובעים יטענו כי השימוש בסרטוני השיווק, בשילוב עם האמירות השקריות והמכפישות שנאמרו בכתבה, יצר אפקט של פער חריף ומזיק בין המצג המוצג בסרטוני השיווק לבין המצג השקרי שהנתבעים יצרו. אפקט זה הביא לכך שהצופים חשו מרומים, נבגדים ונוכלו על ידי התובעים, והוא גרם לפגיעה עמוקה יותר במוניטין ובשם הטוב של התובעים מאשר אילו היו האמירות המכפישות עומדות בפני עצמן. הנתבעים השתמשו בסרטוני השיווק באופן מניפולטיבי, חד צדדי ופסול, ובכך הגבירו את הפגיעה ואת הנזק שנגרם לתובעים.

ב(4) <u>אחריות הנתבעים וכוונה לפגוע</u>

37. התובעים יטענו כי האחריות בגין הפרסומים הפוגעניים מוטלת על כתפי שני הנתבעים, גם יחד וגם לחוד, בהתאם לסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע. "איי 24" היא רשת ערוצי חדשות המשדרת את הכתבה הפוגענית ושאחראית לפרסומה הראשוני ולהמשך שידורה בפלטפורמות שונות. נתבע 2 הוא הכתב שהנחה את הכתבה, אישר את תוכנה, ניסח את האמירות הפוגעניות, והציג אותן בשידור חי. שני הנתבעים פעלו יחדיו, בשיתוף פעולה מלא ובכוונה מכוונת, לפגוע בתובעים ולהכפיש אותם בפני הציבור הרחב.

38. התובעים יטענו כי הנתבעים פעלו בכוונה לפגוע בתובעים, וזאת כפי שעולה מאופן ניסוח הכתבה, מהאמירות המפורשות והמכפישות שנאמרו בה, מהשימוש הבלתי מורשה בסרטוני השיווק, ומהעדר כל בדיקה אמיתית או אימות של העובדות טרם הפרסום. הכתבה מוצגת ככינוי "תחקיר לכאורה", אך היא נטולת כל תשתית עובדתית, חסרה אסמכתאות או סימוכין, ונועדה רק להכפיש ולהשפיל. הכוונה

לפגוע מתחזקת גם מכך שהנתבעים לא פרסמו את תגובת התובעים במלואה, למרות שזו הוגשה להם, ובכך מנעו מהתובעים זכותם הבסיסית להציג את עמדתם בפני הציבור.

39. התובעים יטענו כי הנתבעים לא נקטו אמצעים סבירים להיווכח באמיתות הפרסום, כנדרש על פי סעיף 16(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע, וכי חלה עליהם החזקה שעשו את הפרסום שלא בתום לב. הנתבעים פרסמו את הכתבה ללא אסמכתאות, ללא בדיקה נאותה של העובדות, וללא כל ניסיון לאמת את האמירות החמורות שיוחסו להם. התנהלות זו מלמדת על חוסר תום לב, רשלנות קיצונית וזלזול בזכויות התובעים.

ב(5) <u>הפרסומים לא חוסים תחת הגנות החוק</u>

40. התובעים יטענו כי הפרסומים הפוגעניים אינם חוסים תחת הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שכן הנתבעים לא הוכיחו ולא יוכלו להוכיח כי הדברים שפורסמו היו אמת. הפרסומים כללו אמירות שקריות כגון ייחוס "שיטת פעולה להגדלת הונם האישי על חשבון לקוחותיהם", "ניצול תמימותם של חברה צעירים", ו"הפרה של מחויבותם הבסיסית ללקוחותיהם", אשר כולן הן אמירות שקריות, מכפישות, וחסרות כל בסיס עובדתי. התובעים פעלו ופועלים בהתאם לכל דין, באמינות, ביושרה ותום לב מלא כלפי לקוחותיהם, ולא ביצעו כל מעשה פסול המיוחס להם בכתבה.

41. התובעים יטענו כי הפרסומים אף אינם חוסים תחת הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, שכן הפרסומים לא נעשו מתוך חובה חוקית, מוסרית או חברתית, ולא היו סבירים ומידתיים בנסיבות העניין. הפרסומים נעשו בכוונה לפגוע, תוך חוסר תום לב מובהק, וחרגו בהרבה מהגבול הסביר והמידתי של ביקורת לגיטימית או כיסוי חדשותי הוגן. הנתבעים לא פעלו מתוך ענין ציבורי לגיטימי, אלא מתוך רצון להכפיש ולפגוע בתובעים באופן אישי ועסקי.

42. התובעים יטענו כי הפרסומים אינם מהווים הבעת דעה סבירה ומידתית, אלא מצג שווא עובדתי, המוצג כאמת מוכחת. הפרסומים אינם מכילים דעה לגיטימית או ביקורת ענייינית, אלא מייחסים לתובעים מעשים פסולים ספציפיים, כאילו מדובר בעובדות מוכחות, ובכך הם חורגים לחלוטין מתחום ההגנה על חופש הביטוי ועל דעה לגיטימית. התובעים יטענו כי הנתבעים התכוונו לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה, והפרסומים פגעו בתובעים באופן חמור, בלתי מידתי ובלתי הפיך, בניגוד לכל עיקרון של עיתונות אחראית, הוגנת ומאוזנת.

ב(6) <u>זכאות לפיצוי ללא הוכחת נזק ולפיצוי מוגדל</u>

43. התובעים יטענו כי הם זכאים לפיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, שכן פרסום לשון הרע אינו מחייב קיומו של נזק מיוחד, ודי בכך שפרסומו עלול לפגוע, לבזות ולהשפיל. במקרה זה, הפרסומים הפוגעניים עולים כדי לשון הרע חמורה, והם עלולים לפגוע ואף פגעו בפועל בתובעים. התובעים זכאים לפיצוי סטטוטורי בסכום שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד, וזאת מבלי שיהיו חייבים להוכיח את נזקיהם הממוניים או הלא ממוניים בפירוט מלא.

44. התובעים יטענו כי הם זכאים אף לפיצויים מוגדלים בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, המאפשר חיוב בסכום שלא יעלה על כפל הסכום שבסעיף 7א(ב) לחוק, במקרה שבו הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע. במקרה זה, הנתבעים פעלו בכוונה ברורה ומכוונת לפגוע בתובעים, כפי שעולה מאופן ניסוח הכתבה, מהאמירות המפורשות והמכפישות, מהשימוש הבלתי מורשה בסרטוני השיווק, מהעדר כל בדיקה אמיתית או אימות של העובדות, ומהימנעות מפרסום תגובתם המלאה של התובעים, למרות שהוגשה להם. כוונה לפגוע זו מצדיקה פסיקת פיצויים מוגדלים, כדי להרתיע את הנתבעים ואחרים מלבצע מעשים דומים בעתיד, ולשקף את חומרת הפגיעה ואת הזדון שבה.

45. התובעים יטענו כי בפסיקת סכום הפיצויים, יש להתחשב בחומרת הפרסומים, בהיקף התפוצה הרחב והנרחב ביותר (לפחות עשר פלטפורמות ומאות אלפי צפיות), בכוונה המכוונת לפגוע, בהיעדר כל הצדקה או בסיס עובדתי לפרסומים, בהמשך הפרסום הרציף והמתמשך עד למועד הגשת כתב תביעה זה, בפגיעה החמורה במוניטין ובשם הטוב של התובעים, בנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו להם.

46. התובעים יטענו כי יש להחמיר בפיצוי שיוטל על הנתבעים, שכן הפרסומים מייחסים לתובעים ביצוע מעשים פסולים לכאורה, כגון הונאה, רמאות וניצול לקוחות, אשר מעלים חשד לביצוע עבירות פליליות, ופגיעה כזו מצדיקה פיצוי גבוה. בנוסף, הפרסומים זכו להד תקשורתי רחב ומשמעותי, מה שמגביר את הפגיעה ואת הנזק שנגרם לתובעים. התובעים זכאים לפיצוי משמעותי, המשקף את היקף הפגיעה, את חומרתה, ואת הצורך בהרתעה ובעשיית צדק.

ב(7) <u>המשך הפרסום והצורך בצו מניעה והסרה</u>

47. התובעים יטענו כי הפרסומים הפוגעניים ממשיכים להיות משודרים ברציפות ממועד הפרסום המקורי ביום 24.05.25 ועד למועד הגשת כתב תביעה זה (25.1.2026), בלפחות עשר פלטפורמות שונות, וזוכים למאות אלפי צפיות מצטברות. המשך פרסום זה מהווה פגיעה מתמשכת, מתחדשת ונמשכת בתובעים, אשר מחמירה את הנזק והפגיעה מדי יום ביומו. כל צפייה נוספת בכתבה הפוגענית מהווה פגיעה חדשה בשמם הטוב של התובעים, והיא מרחיבה את היקף הפגיעה והשפעתה השלילית על המוניטין, על האמון הציבורי והמסחרי בתובעים, ועל יכולתם להמשיך לפעול כעסק.

48. התובעים עותרים לבית המשפט הנכבד להורות על צו מניעה קבוע ומיידי נגד הנתבעים, האוסר עליהם ו/או על מטעמם ו/או במקומם ו/או באמצעות אחרים, לעשות כל שימוש שהוא בפרסומים ובסרטונים הפוגעניים נשוא התביעה, לרבות הפצתם, שידורם, הצגתם או פרסומם בכל דרך ואמצעי. צו מניעה כזה הוא הכרחי למניעת המשך הפגיעה המתמשכת בתובעים, ולהגנה על זכויות היסוד שלהם.

49. התובעים עותרים לבית המשפט הנכבד להורות על צו המורה לנתבעים להסיר ו/או לפעול באופן אקטיבי להסרת כל הפרסומים והסרטונים הפוגעניים נשוא התביעה מכל מקום שהוא, לרבות מכל פלטפורמות הווידאו, אתרי האינטרנט, רשתות חברתיות וכל מקום אחר בו הם מפורסמים או משודרים. הסרה כזו היא הכרחית להפסקת הפגיעה המתמשכת, לצמצום הנזק שנגרם לתובעים, ולשחזור חלקי של המוניטין והשם הטוב שלהם.

50. התובעים עותרים לבית המשפט הנכבד להורות על פרסום התנצלות פומבית וברורה מצד הנתבעים כלפי התובעים, אשר תישא את גודל ובולטות דומה לכתבה המקורית, תשודר בערוצי החברה ובכל הפלטפורמות בהן פורסמה הכתבה הפוגענית, ותוותר זמינה לצפייה לפחות למשך תקופה שתקבע על ידי בית המשפט הנכבד. התנצלות פומבית היא הכרחית לצמצום הנזק, לשחזור חלקי של השם הטוב והמוניטין, ולהשבת מידת האמון הציבורי והמסחרי בתובעים.

51. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את התביעה על כל חלקיה.

<u>נחתם דיגיטלית</u>

אסף בן חור, עו"ד

ב"כ התובעים